

RECHTSPRAAK

Werkgever heeft werknemer die, tegen de afspraken in, maanden in de Verenigde Staten verblijft en meermaals is gesommeerd om terug te komen terecht op staande voet ontslagen vanwege ongeoorloofde afwezigheid, dan wel werkweigering.

Feiten

Werknemer heeft een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, lopend tot 31 december 2020, bij Organic Assistance B.V. (hierna: OA). Werknemer heeft in juni 2020 aan zijn leidinggevende aangegeven dat hij eind van die maand met zijn gezin wilde verhuizen naar de Verenigde Staten en van daaruit zijn werkzaamheden wilde verrichten. Hierop heeft OA afwijzend gereageerd. Na een vakantie in de VS heeft werknemer op 20 juli 2020 aan werkgever medegedeeld dat hij zijn werk vanuit Colorado zal aanvangen, aangezien hij niet met de juiste papieren terug kan reizen. OA acht dit onacceptabel en voegt een brief bij waarmee werknemer terug kan komen naar Nederland. Hij wordt gesommeerd dit onmiddellijk te doen. Op 11 augustus 2020, toen werknemer zich nog altijd in de VS bevond, heeft OA een laatste waarschuwing gegeven. OA schreef dat als werknemer niet uiterlijk op vrijdag 21 augustus 2020 terug zou zijn in Nederland, ontslag op staande voet zou volgen, vanwege ongeoorloofde afwezigheid, dan wel weigering om het werk vanuit Nederland uit te voeren. Op 13 augustus 2020 reageert werknemer hierop met de mededeling dat hij niet terug kan komen, omdat zijn familie hem nodig heeft om diverse redenen (onder meer ziekte van zijn zoon). OA laat weten de persoonlijke problemen te betreuren, maar geeft aan dat werknemer wel verplicht was zijn contract na te (blijven) komen, waarop OA werknemer nog een extra week geeft om terug te komen, anders zou ontslag op staande voet volgen. Hierop heeft werknemer niet gereageerd. Aangezien werknemer op de betreffende datum niet terug was, heeft OA hem op 31 augustus 2020 op staande voet ontslagen. OA verzoekt werknemer te veroordelen tot betaling van de gefixeerde schadevergoeding. Werknemer verzoekt primair de opzegging van de arbeidsovereenkomst te vernietigen (inclusief betaling van het verschuldigde loon) en subsidiair aan hem een billijke vergoeding toe te kennen.

Oordeel

De kantonrechter is van oordeel dat het ontslag op staande voet rechtsgeldig is gegeven. De door OA aangevoerde dringende reden, te weten ongeoorloofde afwezigheid dan wel werkweigering, is een geldige reden voor ontslag op staande voet (art. 7:678 lid 2 onder j BW). De kantonrechter is van oordeel dat werknemer inderdaad hardnekkig heeft geweigerd te voldoen aan redelijke bevelen of aan opdrachten hem door of namens de werkgever verstrekt.

OA heeft werknemer herhaaldelijk, namelijk op 20 en 27 juli en op 11 en 17 augustus 2020 verzocht om terug te keren naar Nederland. Zij heeft daar deugdelijke argumenten voor gegeven, te weten dat de aanwezigheid van werknemer in Nederland belangrijk was vanwege het feit dat hij in zijn functie niet alleen de markt in de VS bediende, maar ook de Aziatische, en het tijdsverschil tussen de VS en Azië te groot is voor goed zakelijk contact. Tussen partijen was de afspraak gemaakt dat werknemer elke maand drie weken in Nederland zou werken en die afspraak was onverkort van kracht gebleven. Werknemer heeft gesteld dat er verschillende redenen waren waardoor hij niet aan de verzoeken van OA om terug te keren kon voldoen, namelijk geldende coronamaatregelen, dure vluchttarieven, geen ID en ziekte van zijn zoon. Deze redenen, hoezeer ook begrijpelijk, liggen in de risicosfeer van werknemer en maken niet dat hij gedurende een zeer lange periode (van 29 juni tot en met 31 augustus) kon blijven weigeren aan het redelijke verzoek van OA te voldoen, zonder dat dat consequenties voor hem heeft. Het voorgaande betekent dat OA, hoewel ontslag op staande voet een zwaar middel is, in dit geval tot dit ontslag over kon gaan. De feiten en omstandigheden die de dringende reden vormen, leveren in dit geval ook ernstige verwijtbaarheid op, waardoor OA geen transitievergoeding is verschuldigd. Werknemer is, nu het ontslag op staande voet standhoudt, een gefixeerde schadevergoeding van € 7.295,90 aan OA verschuldigd.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 22-12-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:7003

Zaaknummer: 8860369

Rechters: M.J.P. Heijmans

Advocaten: S. van Creijl en J. van der Pijl

Wetsartikelen: 7:677 BW en 7:678 BW